

Sygn. akt VIII U 1467/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. w Gliwicach

sprawy L. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania L. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 czerwca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Joanna Smycz

VIII U 1467/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. G. ponownego przeliczenia wysokości emerytury na podstawie ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2015r., poz. 552), tj. przeliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w oparciu o art. 110a. Uzasadnił to nie przedłożeniem przez ubezpieczonego dokumentów potwierdzających zarobki uzyskane częściowo po przyznaniu emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do ponownego przeliczenia emerytury w oparciu o art. 110a.

Uzasadnił to tym, iż już po przyznaniu mu prawa do emerytury pozostawał w dalszym ciągu w zatrudnieniu w KWK (...), gdyż przed rozwiązaniem stosunku pracy rozpoczął odrabianie okresów zasiłkowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w decyzji odmownej.

Sąd ustalił:

Ubezpieczony L. G. ur. (...) od 18.12.1973r. był zatrudniony w KWK "K." do dnia 31 maja 1999r. Do dnia 21.05.1999r przebywał na zwolnieniu lekarskim i dzień 31 maja 1999 r. był jego ostatnim dniem w pracy.

(dowód : pismo KW z dn. 20.10.16r k.10, , karta kontroli czasu pracy z 1999r –akta osobowe))

Z dniem 1 czerwca 1999r nabył prawo do emerytury górniczej, przyznane mu decyzją ZUS z dnia 20.04.1999r.

(dowód :akta ZUS)

Po nabyciu uprawnień emerytalnych nigdzie nie pracował .

(dowód : oświadczenie ubezpieczonego na rozprawie w dniu 30.11.16r. k.18)

Do ustalenia podstawy wymiaru jego emerytury przyjęto wynagrodzenie z lat 1982-1991 .Wskaźnik wysokości wymiaru emerytury wyniósł 272,36% i został ograniczony do 250%.

We wniosku z dnia 14.06.2016r. ubezpieczony domagał się przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy o FUS.

W decyzji odmownej z dnia 21.06.2016r. organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie przedłożył dokumentów potwierdzających zarobki uzyskane częściowo po przyznaniu emerytury.

(dowód; akta ZUS)

Sąd uznał wyżej wymienione dowody za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Zgromadzona dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, nie była kwestionowana przez strony co do jej treści.

Mając powyższe na uwadze Sąd i zważył co następuje:

Poza sporem jest ,iż ubezpieczony po nabyciu uprawnień emerytalnych z dniem 1.06.1999r nie kontynuował zatrudnienia.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Bezspornie po przyznaniu świadczenia emerytalnego ubezpieczony nie kontynuował zatrudnienia .Tym samym odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie , bowiem nie zaistniały przesłanki do przeliczenia wysokości świadczenia w trybie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał odwołanie za bezzasadne i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(-)SSO Joanna Smycz